

Overweging op Sacramentsdag door Pastor John Rademakers

Lezingen Exodus 24,3-8 ; Evangelie volgens Marcus 14, 12-16.22-26

Thema: “Ten diepste verbonden “

Sacramentsdag vieren met als thema “ten diepste verbonden” wat betekent dat? Wanneer je woorden hoort als verbondssluiting, besprenkelen met bloed, bloed van het verbond, bloed dat vergoten wordt voor velen. Het lijkt allemaal zo ver weg, zo vreemd voor ons gewone denken en doen.

Tegelijkertijd is het woordverbinding ook een gegeven dat regelmatig klinkt om verhoudingen te herstellen , verbinding zoeken om in de politiek te kunnen samenwerken verbinding zoeken om in werksituaties elkaar ook daadwerkelijk te zien

En in onze kerk is het belangrijk dat er gewerkt wordt aan verbinding ook op lokaal niveau dar er geluisterd wordt naar wat daar echt leeft Verbondenheid ervaren we als heel positief wanneer we het mooie en het goede met elkaar mogen delen. Dat voel je bijna letterlijk hoe dicht je bij elkaar staat.

Want wij mensen, mogen weten dat wij met elkaar ver bonden zijn, zijn op elkaar aangewezen niets voor niets staat in het oude Bijbelverhaal dat het niet goed is dat een mens alleen blijft,

Dat is het ideaal waartoe we geroepen zijn .

Het is dan ook enorm schrijnend wanneer het gemis aan verbondenheid leidt tot eenzaamheid.

Eenzaamheid vaak in relatie gebracht met ouderen maar eenzaamheid is niet aan leeftijd gebonden Als we denken aan mensen die geen contacten meer kunnen leggen , niet meer kunnen open staan voor nieuwe mogelijkheden, omdat ze soms geblokkeerd zijn door teleurstelling of eigen levenshouding.

Verbinding of verbondenheid komt ook naar voren wanneer we iets proberen uit te zeggen over de levensbron

waaraan we de naam God verbinden , wanneer we ons gelovig of religieus noemen.

Dat is iets wat ons mensen blijft typeren of is zoals iemand eens zei: “ de mens is onuitroeibaar religieus.

Wat wij ook zeggen of doen: ten diepste is in ons mensen een zoeken, een verlangen naar de verbondenheid met de ander, met een kleine letter maar ook de Ander met hoofdletter.

Het is dan eigenlijk ook niet verbazingwekkend dat we in de Bijbelverhalen aantreffen waar heel duidelijk sprake is van een verbond, een verbond tussen mensen, maar ook een verbond tussen het volk van God en de Eeuwige zoals we dat vandaag horen in de eerste lezing . Er is sprake van een verbondssluiting en hoe wezenlijk de band is tussen de Eeuwige en mensen . Een band die het leven letterlijk raakt. Dat wordt heel concreet weer gegeven.

Vooreerst Leven in verband met de Eeuwige dat doe je niet zomaar dat raakt je bestaan , dat heeft consequenties want zo horen we:

Alle woorden die de Heer tot ons gesproken heeft zullen wij onderhouden , d.w.z. je kunt als je leeft vanuit de verbondenheid niet zomaar je gang gaan , dan krijg je wegwijzers om te gaan leven.

Om te leven als mensen, die weten dat ze bevrijde mensen mogen zijn.

Mensen die met een speciale aandacht, zorg hebben voor mensen, die onvrij zijn door wat dan ook, die slachtoffer zijn van macht van anderen, of door eigen schuld in grote moeilijkheden zitten.

Oog hebben voor elke mens, die hoe dan ook vanuit zijn of haar band met de Eeuwige kind van God mag zijn.

Dat betekent “ de woorden onderhouden die ons worden gegeven.”

Vervolgens blijkt ook nog op een andere manier dat dit verbond van God met ons het leven heel concreet raakt.

We zien hoe dit verbond bezegeld wordt met het bloed, bloed dat over het altaar wordt uitgegoten en bloed waarmee het volk wordt besprenkeld.

Wij hebben er misschien moeite mee om dat zo voor ons te zien.

Maar in de Bijbelse verhalen is het bloed bij uitstek symbool voor het leven. Bloed en leven die hebben alles met elkaar te maken, en leven heeft alles met God van doen.

Daarom mag je niet raken aan het bloed van de ander, je raakt aan het leven van de ander, je medemens en God zelf.

Als je dat tot je laat doordringen krijgt het ritueel van bloed een diepe dimensie

Daarmee wordt aangegeven hoe belangrijk het verbond tussen God en mensen is, Dat raakt je leven fundamenteel.

Zoals blijkt uit woorden een paar verzen verder:

ze aten en dronken, ze hielden maaltijd als bezegeling van het verbond.

Eten en drinken in verbondenheid, wat is er mooier dan dat je dit als goddelijk mag ervaren.

Het is dan eigenlijk ook niet verwonderlijk dat we in Jezus leven zien, hoe hij dit verbond beleeft, Hoe hij de woorden van God in praktijk brengt Hoe hij zich juist richt tot hen die bevrijding nodig hebben:

geestelijk lichamelijk, zwak, misdeeld buiten de groep gekomen door eigen schuld of die van anderen.

En hoe Jezus dit verbond ook in praktijk brengt door maaltijd te houden juist met hen, ook al is de kritiek niet mals: hij eet en drinkt met tollenaars en heeft voor gevallen vrouwen een goed woord.

Zo beleeft Jezus zijn band zijn verbond met de Eeuwige die hij zijn Vader noemt

Vandaag horen we hoe hij afscheid neemt van zijn leerlingen.

Hij doet dat in een paasmaal daarmee verwijzend naar de bevrijding in Egypte en de verbondservaring van het volk van God in de woestijn Jezus is zich bewust dat zijn leven gevaar loopt dat zijn manier van leven om zo goed als God te zijn allesbehalve zonder risico is.

Maar Jezus gaat zijn weg en laat dan heel uitdrukkelijk in de maaltijd ervaren wat zijn leven is , zijn leven vanuit God gezien en zijn leven naar ons toe gezien.

Met de tekenen van brood en wijn, zo vaak in de maaltijden tijdens zijn leven gebruikt, wordt nu weergegeven wat Jezus daadwerkelijk voor ons wil zijn. Dit is mijn lichaam. Dit is mijn bloed van het verbond.

Zo wil Jezus er voor ons zijn, de man die in zijn leven daadwerkelijk zijn verbond met God in praktijk brengt .

Dat teken laat hij ons na om zichzelf te kunnen blijven geven.

Zo heeft zijn leven een eigen plek binnen het verbond tussen God en ons mensen. Zo vieren wij eucharistie zo delen we het brood van verbondenheid

In zijn persoon komt God ons daadwerkelijk nabij, en dat is niet zomaar iets. En wanneer je daarbij betrokken raakt wanneer je daar ja op zegt, heeft dat alles te maken met de realiteit van Jezus leven en ons leven.

Dan kun je geen vrijblijvende toeschouwer zijn,

Wanneer wij dit verbond vieren, wanneer wij maaltijd houden in zijn

Naam is dat compromitterend . Daarmee vraagt Jezus levensopdracht om verder te worden gedragen, om in zijn lijn die aandacht van God voor mensen door te geven .

Zo blijft Jezus reëel aanwezig, als een brandende nabijheid zoals in het Emmaüs verhaal met de bekende woorden : Brandde ons hart niet toen we hem hoorden vertellen

Maar ook als brood voor onderweg om dat verbond waar te kunnen maken d.w.z. dat het bij alle christenen katholieken , protestant, oosters orthodox of van welke naam ook er om gaat dat zij in het voetspoor van de leerlingen blijven zeggen:

We geloven een mens te hebben aanschouwd, in wie Gods voeten op aarde hebben gerust en in wie de Eeuwige zelf tussen de mensen heeft gewandeld. En dat dragen wij uit als goed nieuws voor ieder mens van goede wil Op deze manier krijgen de woorden bij de communie

”Ontvangt wie gij zijt : Lichaam van Christus “ en wordt wie ge ontvangt:
Lichaam van Christus ook echt betekenis

Moge dat vertrouwen en geloof ook ons vandaag op Sacramentsdag inspireren wanneer wij verbondenheid in ons leven waarmaken. Amen